



Cine este conectat



Avem 7 utilizatori conectati recent :: 5 inregistrati, 0 ascunsi si 2 vizitatori (Aceste date se bazeaza pe utilizatorii activi in ultimele 240 minute)
Cei mai multi utilizatori conectati au fost **5383** in data Ianuarie 17th, 2023, 9:05 pm

Utilizatori pe aceasta sectiune: C.C. VALEA JIULUI, COLEGIUL HATEG, Consilier juridic, dcciancuhd, licecohd si 2 vizitatori

Obligația motivării deciziilor emise de angajator

Moderator: Consilier juridic

[Panou Moderatori]

subject nou raspunde Pagina 1 din 1 [1 mesaj]

Stop anunt mesaj nou | Trece topicul in lista semnelor de carte | Versiune printabila | Trimite prin email catre un prieten | Promoveaza topic Precedentul topic | Urmatorul topic

Autor

Consilier juridic

Mesaj

Scris: Februarie 18th, 2022, 7:26 pm

Conectat

Membru

Inscris: Iunie 23rd, 2015,
11:21 am
Mesaje: 1319
Localitate: Deva

Titlul mesajului: Obligația motivării deciziilor emise de angajator

Deciziile de revocare dintr-o anumită funcție trebuie motivate de angajator, chiar dacă legea nu obligă expres la aceasta și chiar dacă angajatul a fost numit în acea funcție:

(1)

"Este real că cele 2 decizii nu sunt supuse condițiilor de validitate prevăzute de art. 76 și 252 alin. 2 din Codul muncii, nefiind vorba despre concediere sau aplicarea unei sancțiuni disciplinare, însă rolul motivării unui act este acela de a-l obiectiva, de a-i justifica însăși existența, de a elimina arbitrarul și eventualul său caracter discreționar - motivarea nefiind facultativă, opțională, existența ei nedepinzând de factori subiectivi și nici de elementele particulare ale fiecărui caz concret.

În condițiile în care în cele 2 acte nu se individualizează obligațiile încălcate și respectiv obligațiile asumate și neîndeplinite, ci doar sunt enumerate punctele din contractul de administrare care reglementează obligațiile generale ale șefului de secție, astfel cum sunt preluate din modelul cadru aprobat prin Ordinul nr. 320/2007, nu se poate susține că deciziile au fost motivate.

Așa fiind, față de împrejurarea că deciziile nu cuprind motivele pentru care s-a dispus revocarea reclamantului din funcția de șef de secție, apărările pârâtei indicate în întâmpinare nu pot fi reținute de tribunal, acestea fiind în fapt motive noi, nemenționate în decizii, ce ar fi putut sta la baza revocării.

Or, este inadmisibil a se permite completarea motivelor ce au stat la baza unui act contestat în instanță, după supunerea acestuia controlului de legalitate al instanței, concluzie desprinsă din prevederile art. 77 din Codul Muncii, potrivit căruia angajatorul nu poate invoca în fața instanței alte motive de fapt și de drept decât cele menționate în deciziile contestate".

(Tribunalul București, s. civ. nr. 6216/12.11.2020, dosar nr. 1384/3/2020).

(2)

"De regulă, decizia cuprinsă într-un act administrativ trebuie motivată atât în fapt cât și în drept, fiind necesar ca autoritatea să expună rațiunile pentru care dispune într-o anumită manieră și respectiv considerentele pentru care dispune o anumită soluție, iar aceasta deoarece actul care emană de la administrație, trebuie executat de îndată, dar și pentru a putea fi examinat din perspectiva legalității de către instanța de contencios administrativ, precum și sub aspectul oportunității, în măsura în care marja de apreciere recunoscută autorității publice a fost depășită.

Astfel, motivarea actului administrativ conferă garanții că actul în sine nu conține o decizie abuzivă și ca atare nu poate vătăma drepturi sau interese legitime.

Există, așadar, aparența de nemotivare a actului contestat, care este suficientă, în opinia instanței, pentru a se reține existența unui caz bine justificat care impune suspendarea actului administrativ".

(Curtea de Apel București, s. civ. nr. 6/07.01.2020, dosar nr. 7254/2/2019).

(3)

"În lipsa motivării explicite a actului administrativ, posibilitatea atacării în justiție a actului respectiv este iluzorie, de vreme ce judecătorul nu poate specula asupra motivelor care au determinat autoritatea administrativă să ia o anumită măsură și absența acestei motivări favorizează emiterea unor acte administrative abuzive, de vreme ce absența motivării lipsește de orice eficiență controlul judecătoresc al actelor administrative .

Prin urmare, trebuie admis că motivarea reprezintă o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ, că reprezintă o condiție de legalitate externă a actului, care face obiectul unei aprecieri în concreto, după natura acestuia și contextul adoptării sale, iar obiectivul său este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului .

În raționamentul instanței, motivarea urmărește o dublă finalitate: îndeplinește, în primul rând, o funcție de transparență în profitul beneficiarilor actului, care vor putea, astfel, să verifice dacă actul este sau nu întemeiat; permite, de asemenea, instanței să realizeze controlul său jurisdicțional, deci în cele din urmă permite reconstituirea raționamentului efectuat de autorul actului pentru a ajunge la adoptarea acestuia; desigur ea trebuie să figureze chiar în cuprinsul actului și să fie realizată de autorul său.

Așadar, a motiva implică a face cunoscute cu claritate elementele de fapt și de drept care permit înțelegerea și aprecierea legalității sale, iar importanța acestei exigențe depinde în mod considerabil de natura actului, de contextul juridic în care el intervine, precum și de interesele pe care destinatarii actului ar putea să le aibă în primirea acestor explicații și deci motivarea trebuie să permită judecătorului să exercite un control asupra elementelor de fapt și de drept care au servit drept bază de exercitare a puterii de apreciere, deci trebuie realizată într-un mod suficient de detaliat, prin indicarea în speța de față a motivelor pentru care autoritatea emitentă a ajuns la concluzia necesității emiterii deciziei ca act administrativ, cu alte cuvinte, motivarea trebuia să fie efectivă, respectiv completă, precisă și circumstanțială.

Or, Curtea constată că decizia contestată nu este motivată nici în fapt și nici în drept. Motivarea în fapt a unui act administrativ presupune enunțarea împrejurărilor care au determinat autoritatea să ia o anumită decizie, în speță eliberarea din funcție, iar motivarea în drept este expresia principiului legalității actului administrativ care impune ca autoritățile administrative să nu încalce legea, iar pe de altă parte, ca deciziile acestora să se întemeieze pe lege.

Instanța nu contestă apărările formulate în cauză referitor la marja de apreciere de care dispune pârățul, însă în absența unei minime motivări, actul administrativ contestat nu poate fi examinat din perspectiva legalității și nici sub aspectul oportunității, pentru a afla dacă marja de apreciere recunoscută autorității publice a fost depășită .

Pârâtul nu a putut indica nici măcar prin întâmpinarea formulată în prezenta cauză dispoziția legală care îi permite eliberarea discreționară din funcție, printr-un act administrativ ce nu trebuie motivat”.
(Curtea de Apel București, s. civ. nr. 388/09.06.2020, dosar nr. 7217/2/2019).

Cu stimă,

Consilier juridic Ion NISTOR
E-mail: juridic@isj.hd.edu.ro;
Tel.: 0733996837



Sus



Afișati mesajele precedente începând cu: Sortate după

[subject nou](#) [raspunde](#) **Pagina 1 din 1** [1 mesaj]

[Pagina de început a forumului](#) » [Juridic, Audit, Contabilitate](#) » **INFORMARI JURIDICE**

UTC + 2 ore [DST]

Cine este conectat

Utilizatori pe această secțiune: C.C. VALEA JIULUI, COLEGIUL HATEG, Consilier juridic, dcciancuhd, licecohd si 2 vizitatori

Comenzi rapide:

Poti crea un noi topic in acest forum
Poti raspunde topicelor de pe această forum
Poti modifica mesajele tale din acest forum
Poti sterge mesajele tale din acest forum
Poti aduce atasamente pe acest forum

Cauta după:

Sari la:

Powered by [phpBB](#) © 2000, 2002, 2005, 2007 phpBB Group
Varianta in limba romana © 2007 [roadiro Grup](#)